

Presuda Suda od 15. listopada 1969.

Predmet 15-69

Württembergische Milchverwertung-Südmilch AG protiv Salvatore Ugliola.

Zahtjev za prethodnim mišljenjem: Bundesarbeitsgericht - Njemačka.

European Court Records 1969 stranica 00363

Ključne riječi

Slobodno kretanja osoba - radnici - jednakost tretmana - nacionalno pravo koje osigurava zaštitu od nepogodnosti koje proizlaze iz ispunjenja vojne obveze - primjena na državljane drugih država članica.

(Ugovor o EEZ, članak 48; Uredba Vijeća br 38/64/EEC, čl. (9) 1, Uredba Vijeća (EEZ) br 1612/68, članak 7)

Sažetak

Pravilo nacionalnog prava kojima se štiti radnika od nepovoljnih posljedica koje se odnose na uvjete rada i zapošljavanja u poduzeću, a koja proizlaze iz odsutnosti zbog služenja vojnog roka mora se primijeniti na državljane drugih država članica zaposlene na teritoriju države u pitanju koji su podložni vojnoj službi u njihovoј zemlji porijekla.

Stranke

U predmetu 15/69

Zahtjev Sudu temeljem članka 177 Ugovora o EEZ od strane Bundesarbeitsgericht (Saveznog suda rada), Kassel, radi prethodnog tumačenja u postupku koji se vodi pred tim sudom između Wuerttembergische Milchverwertung-suedmilch-ag, Rosensteinstrasse 20, Stuttgart,tužitelj, i Salvatore Ugliola, radnik, Rosenteinstrasse 20, Stuttgart,tuženik,

glede

tumačenja članka 9 Uredbe Vijeća br. 38/64 od 25. ožujak 1964 (OJ, br. 62 od 17. travnja 1964.) i članka 7. Uredbe Vijeća br. 1612/68 od 15. listopada 1968., o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice (OJ L 257 od 19. listopada 1968;).

Tekst presude

1. Nalogom od 27 veljače 1969 zaprimljenom u sudski registar 28. ožujak 1969, Bundesarbeitsgericht (Savezni sud rada), Kassel, je uputio pitanje u skladu s člankom 177. Ugovora o EEZ o tumačenju članka 9. (1) Uredbe Vijeća br. 38/64 EEC od 25. ožujak 1964. i članka 7. Uredbe Vijeća 1612/68 od 15. listopada 1968 o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice.
2. Ovo pitanje traži odgovor da li se gore navedeni članci "moraju ... tumačiti na način da radnik koji je državljanin države članice i koji je zaposlen na teritoriju druge države članice, ima pravo da se razdoblje njegova vojnog roka uzme u obzir prilikom izračuna trajanja njegovog zaposlenja kod njegovog poslodavca, u skladu sa zakonodavstvom države zaposlenja, u odnosu na razdoblje u kojem je morao prekinuti radni odnos kako bi ispuno obvezu vojne službe u njegovoj zemlji porijekla".
3. Propisi čije se tumačenje traži temelje se na članku 48 Ugovora koji, kako bi se osiguralo slobodno kretanje radnika koje je bitno za zajedničko tržište, propisuje ukidanje bilo kakve diskriminacije na temelju državljanstva između radnika iz država članica u pogledu zapošljavanja, naknade i ostalih uvjeta rada i zapošljavanja. Od ove odredbe nije moguće odstupanje osim ograničenja iz stavka (3) koja se odnose na javnu politiku, javnu sigurnost i javno zdravlje. Pravila Zajednice koja se odnose na pitanje socijalne sigurnosti temelje se na načelu da zakon svake države članice mora osigurati da državljeni drugih država članica zaposleni na njihovom području prime sve pogodnosti koje su odobrene vlastitim državljanima.
4. Ispunjenu obvezu vojne službe prema vlastitoj državi od strane radnika utječe na njihove uvjete rada i zapošljavanja u drugoj državi članici. Članci 6 (2) i 7 (2) Uredbe EEZ br. 38/64, članak 5 (3) Direktive 64/240 i članak 6 (2) Direktive 68/360 osiguravaju zaštitu radnika od određenih posljedica koje utječu na njihove uvjete rada i zapošljavanja, a koje mogu proizaći iz obveze vojne službe. Narav tih posljedica ostaje jednaka, bez obzira je li radnik pozvan od strane države u kojoj je zaposlen ili od strane druge države članice čiji je državljanin.
5. Nacionalni zakon koji je namijenjen zaštiti radnika- koji nastavljaju svoje zaposlenje sa svojim bivšim poslodavcem, od bilo kojih nedostataka koji su nastali kao posljedica izostanka zbog odsluženja vojnog roka- određujući uračunavanje vremena provedenog u vojnoj službi u radni odnos s poslodavcem ulazi u kontekst uvjeta rada i zapošljavanja. Takav zakon ne može na temelju svoje indirektne veze s nacionalnom obranom biti isključen iz dosega članka 9 (1)

Uredbe EEZ br. 38/64 i članka 7. Uredbe EEZ 1612/68 o jednakom postupanju i zaštiti radnika migranata u odnosu na bilo koje uvjete zapošljavanja i rada".

6. Osim slučajevima koji su izrijekom navedene u stavku (3), članak 48 Ugovora ne dopušta državama članicama da rade iznimke od jednakog postupanja i zaštite predviđenog Ugovorom za sve radnike u Zajednici putem neizravnog uvođenja diskriminacije na korist vlastitih državljanina samo na temelju obveze vojne službe. Dakle, nacionalno pravo koje štiti radnika od nepovoljnih posljedica koje se odnose na uvjete rada i zapošljavanja u poduzeću, a koje proizlaze iz odsutnosti zbog služenja vojnog roka, mora se primijeniti na državljanine drugih država članica zaposlene na području države u pitanju, a koji su obveznici vojne službe u svojoj zemlji porijekla.

7 Stoga gore navedene odredbe daju pravo radniku migrantu koji je državljanin države članice i koji je morao prekinuti radni odnos s poduzetnikom u drugoj državi članici kako bi ispunio svoje obvezu vojne službe u državi svoje nacionalnosti da mu se razdoblje vojne službe uzme u obzir pri izračunu njegovog staža u tom poduzeću, u onoj mjeri u kojoj razdoblje vojne službe u zemlji zapošljavanja se uzima u obir za domaće radnike.

Odluka o troškovima

8. Troškova nastalih za Komisiju Europskih zajednica i Vladu Savezne Republike Njemačke, koje su podnijele svoje primjedbe Sudu, se ne nadoknađuju. Budući da, kad je riječ o strankama u glavnome sporu, ovaj postupak ima narav jednog od koraka u postupku koji je u tijeku pred nacionalnim sudom, odluku o troškovima donosi taj sud.

Operativni dio

Sud u odgovoru na pitanje koje mu je uputio Bundesarbeitsgericht, Kassel, odlukom od veljače 27, 1969, odlučio je:

Načelo jednakosti postupanja izraženo, na temelju članka 48 Ugovora o EEZ, u članku 9 (1) Uredbe br 38/64 EEC od 25. ožujak 1964 i članka 7. Uredbe EEC br 1612-1668 od 15. listopada 1968 daje pravo radniku migrantu koji je državljanin države članice i koji je morao prekinuti radni odnos s poduzetnikom u drugoj državi članici kako bi ispunio svoje obvezu vojne službe u državi svoje nacionalnosti da mu se razdoblje vojne službe uzme u obzir pri izračunu njegovog staža u tom poduzeću, u onoj mjeri u kojoj razdoblje vojne službe u zemlji zapošljavanja se uzima u obir za domaće radnike.